

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

5. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

4. ÚNORA 2024

Z obsahu:

Hlásání je v Duchu Svatém

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci

6. prosince 2023,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Blahoslavený Leopold z Alpanseire

Libor Rösner
- strana 4 -

Před 25 lety byla
objevena broumovská kopie
Turínského plátna

- strana 5 -

Sedm zákonů lásky Ct. Fulton J. Sheen

- strana 6 -

65 let od úmrtí
bl. Metoděje Dominika
Trčky

- strana 7 -

Postav se do řady k nemocným

- strana 8 -

O uzdravení a Božích plánech

- strana 10 -

Mary's Meals v roce 2023

- strana 11 -

Heřman Josef (17)
Wilhelm Hünermann

- strana 12 -

Základní škola Mchenga, Chikwawa (Malawi). Charitativní organizace Mary's Meals, 28. června 2016

Postav se do řady k nemocným

Ve svátosti pomazání nemocných jde o „úlevu a spásu“, jak se o tom píše v dokumentu Druhého vatikánského koncilu *Lumen gentium*. Je lékem pro duši i tělo, je posilou také pro lidi, kteří se chtějí uzdravit z duševní nemoci, trpí depresemi anebo pro osoby, které podlehly nějaké formě závislosti.

Manažér a obchodní zástupce Miroslav Štefánek z Trenčianské Teplé dovolil časopisu *Vítazstvo Srdeca* uveřejnit své osobní svědectví, jež ukazuje, jak silný účinek má svátost pomazání nemocných, dokonce jak dokáže způsobit zázrak. „Vaše prosba je pro mne příležitostí, abych udělal to, co jsem již dávno chtěl učinit, abych – k větší slávě Boží a jako poděkování Bohu – vydal svědectví o tom, co mě zachránilo,“ sdělil Miroslav, otec rodiny a dnes už také dědeček.

* * *

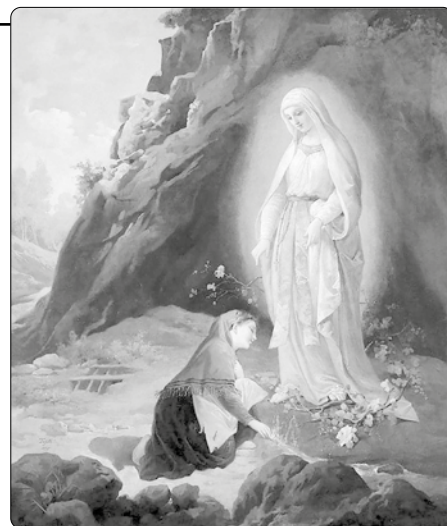
Jmenuji se Miroslav Štefánek, mám 52 let. Jsem ženatý a s manželkou Janou máme radost ze čtyř dětí a dnes i ze čtyř vnoučátek. Vyrůstal jsem v obyčejné rodině v době bývalého režimu. Chodili jsme do kostela, mně i mým dvěma sestrám se dostalo přijetí všech svátostí. Víru v Boha jsme nijak zvlášť „neprožívali“. Dnes, když se zamyslím nad svým dětstvím a mladostí, to vidím trochu jinak. Vidím svého nebohého otce, jak se každý rok musel zúčastnit ponižujícího výslechu před komisí, když nás děti při-

hlašoval do vyučování náboženství. Vidím maminku, která při vaření dodržovala pátky a dbala na pravidelné páteční zpovědi. Dnes vím, že Ježíš a Maria byli s námi a čekali. Byli tam, jen já jsem nebyl dost vnímavý.

Alkohol byl součástí života v naší rodině. Nic se neobešlo bez podávání alkoholu – návštěvy, rodinná setkání, brigády, prostě nic. Bral jsem to jako přirozenou součást života, života každé rodiny. Někdo to zvládal lépe, někdo hůře. Byla to jakoby nepsaná norma společenského chování. Nevyhnul jsem se tomu ani já sám. Až vznikl velký problém. Přicházelo to nenápadně, pomalu, zákeřně. Je velmi, velmi tenká čára mezi normálem a mezi tím, kdy už se člověk stává závislým. Myslím si, že většina lidí ji nikdy nedokáže spolehlivě identifikovat. Již jako dvacetiletý jsem se dostal do stadia, kdy byl alkohol denní součástí mého života. Neuvěřitelně mi chutnal a bylo mi dobře, když jsem pil. S kdekým a z jakéhokoliv důvodu. Rovněž bezdůvodně, a také sám. Například když jsem u nás ve vesnici vystoupil z autobusu – domů jsem to měl asi kilometr – v obchodě jsem si koupil pleskačku a za obchodem jsem ji vypil „na ex“. Jen tak! V roce 1991, jako třidvacetiletý, jsem už byl závislý alkoholik.

Samozřejmě, že to mělo zničující vliv na můj život, na život mé rodiny, na mé sociální a pracovní kontakty. Nezapomínám – kromě tohoto přikázání z Desatera Božích přikázání jsem porušil všechno.

a vyhnal mnoho zlých duchů. Nedovoľoval však zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. Brzo ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven, zašel si na opuštěné místo a tam se modlil. Šimon se svými druhy se pustili za ním. Našli ho a řekli mu: „Všichni tě hledají!“ Odpověděl jim: „Pojďme jinam, do blízkých městeček, abych i tam kázal, protože kvůli tomu jsem přišel.“ A procházel celou Galilejí, kázal v jejich synagógách a vyháněl zlé duchy.

Zjevení Panny Marie v Lurdech. Obraz vytvořil Virgilio Tojetti v roce 1877 podle popisu sv. Bernadette Soubirousové.

Na nějakou dobu jsem přišel o řidičský průkaz, o práci, o mnoho finančních prostředků. Byl jsem totální alkoholik. Pamatuji se na své vlastní zoufalství, když jsem se ráno probudil po opici, no, v podstatě ještě opilý, jak mě přepadával neuvěřitelný pocit hanby a jak jsem vážně přemýšlel o tom, jak „už nebýt“. Samozřejmě, to se potom spláchno startovacími půldecáky. Věděl jsem, že to není dobré, že je to katastrofa. Vlastně nevěděl, pouze jsem to tušil. Všichni se mi snažili domluvit, pak se snažili méně, až to nakonec vzdali. Byla zde však i skupina lidí, kteří se za mě modlili. Stála při mně moje manželka Janka, která mě neopustila ani v těch nejtěžších chvílích. Překvapivě jsem také v tom nejhorším období poměrně pravidelně chodil ke svaté zpovědi. Nic jiného jsme s naším knězem neřešili, pouze alkohol. Stále mě povzbuzoval. Znovu a znovu, stále dokola. V naší farnosti došlo k výměně kněží a já jsem pokračoval v pití i ve zpovídání... Až přišel 11. únor 2006, den svátku Panny Marie Lurdské.

Měli jsme s manželkou Jankou „tichou domácnost“ (důvod je jasný). V ten den jsem přišel dříve z práce a smířlivě jsem vyzval manželku: „Janko, pojď na mši svatou.“ Nevěděl jsem, jaký je den, a ani to, že je nějaký svátek. K mému překvapení manželka souhlasila, a tak jsme spolu šli do kostela. Byl svátek Panny Marie Lurdské a kostel byl plný lidí. Najednou pan farář začal vysluhovat svátost pomazání nemocných. Ještě předtím vyzval, ať se lidé postaví před lavice, on že bude chodit mezi nimi. Říkal, že svátost mo-

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

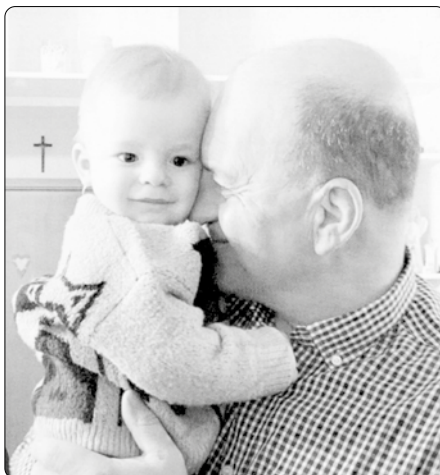
Evangelium – Mk 1,29-39

Ježíš vyšel ze synagogy a vstoupil s Jakubem a Janem do Šimonova a Ondřejova domu. Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Tu jí horečka přestala a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všichni nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami

hou přijmout všichni nad 60 let a ostatní jen, když jsou vážně nemocní. Postavil jsem se také já. Mladších 60 let nás nebylo moc, takže jsem byl v zástupu nepřehlédnutelný. Pán farář vysluhoval svátost, v kostele vládlo ticho. Až přistoupil ke mně a do tohoto ticha se zvučným hlasem zeptal: „A vy jste opravdu nemocný?“ Samozřejmě, všechny pohledy se upřely na mě a já jsem – ke svému překvapení – odpověděl pevným a hlasitým: „Ano.“ Tak jsem po patnácti letech v zajetí alkoholu přijal svátost pomazání nemocných.

Najednou jsem věděl, můj rozum věděl, moje tělo vědělo, že alkohol je pryč. Úplně a navždy... Nedokážu to popsat, věděl jsem to, věděl jsem to tak, jako že jedna plus jedna jsou dvě, jako že se střídá noc a den. Nevím jak, ale věděl jsem to. Dnes je to už šestnáct let, šestnáct let bez kapky jakéhokoliv alkoholu. A to bez toho, abych musel cokoli ve svém životě změnit. Od té doby se však změnilo vše. Vztahy v rodině, ekonomické a pracovní

záležitosti... – ze strmého pádu do opětovného výstupu. Téměř nikdo mi nevěřil, což mě překvapilo, ale uplynulých šestnáct let mnohé přesvědčilo. Mnoho lidí mi říká: „Děkuj Bohu!“ Ano, souhlasím, zároveň však vidím, jak sklouzáváme do takovýchto jednoduchých předstáv – děkuj Bohu. Já to chápu trochu

Miroslav se svým vnoučetem

jinak. Bůh nepotřebuje, abych mu děkoval, nevykonal to kvůli děkování, ale bude se mě ptát, jak jsem s tímto úžasným zázrakem naložil. Od toho svátku Panny Marie Lurdské v roce 2006 přešlo šestnáct let – bez jakýchkoliv abstinčních příznaků, bez jakékoliv chuti napít se. Dokonce když ucitím vůni alkoholu, nedokážu si vybavit jeho chuť... Jako kdybych nikdy neměl alkohol v ústech. Nyní vidím, jak ďábel zuří, když jsem byl vytržen z jeho moci. Vidím, co všechno se nám v životě staví do cesty a jaká síla nás drží při odolávání všem překážkám. Stačí málo – uvěřit! Mně to bylo tehdy v té chvíli nezaslouženě darováno, když mi něco v mém nitru říkalo: „Postav se do řady k nemocným!“ Udělal jsem tento vnější úkon bez velkého rozmyšlení. Věřil jsem v moc pomazání nemocných a věřil jsem též, že jsem se potom celý uzdravil.

*Z Vítězství Srdce 144/2022
přeložil a upravil -dd-*

Hlásání je v Duchu Svatém

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

ní rady, řekl: „Až na vás sestoupí Duch Svatý, dostanete moc a budete mými svědky (...) až na konec země.“ (Sk 1,8) Kristus nám nezanechal k používání teologická skripta nebo pastorační příručku, ale Ducha Svatého, který podněcuje k misii. Duch nám vlévá odvážnou podnikavost, která nás vede k napodobování jeho stylu a vždy se vyznačuje dvěma rysy: tvořivostí a jednoduchostí.

Tvořivostí, abychom Ježíše hlásali dosti, všem a dnes. V této naší době, která nenapomáhá náboženskému pohledu na život a v níž se na různých místech hlásání setkává s většími obtížemi, námahou a zdánlivě nenese plody, může vyvstat pokušení, za kterého upouštíme od pastorační služby. Uchylujeme se třeba do bezpečné zóny, jakou je zvykové opakování všeho, co se stále dělá, anebo nás zvábí volání soukromé duchovnosti či mylně chápané ústřední postavení liturgie. Jsou to pokušení, která předstírají věrnost tradici, avšak častokrát spíše reagují na osobní nespokojenost, než aby se jednalo o odpověď Duchu. Pastorační

tvořivost, odvaha v Duchu a jeho misijnářský zápal jsou naopak důkazem věrnosti Bohu. Napsal jsem proto, že „Ježíš Kristus může rozbít nudná schémata, v nichž ho domýšlivě vězníme, a překvapuje nás svojí neustálou, božskou kreativitou. Pokaždé, když se snažíme navrátit k prameni a znovu objevit původní svěžest evangelia, objevují se nové ces-

ty, tvořivé způsoby, jiné výrazové formy, výmluvnější znamení, slova nabitá novým významem pro dnešní svět.“ (*Evangelii gaudium*, 11)

Tedy tvořivost a pak jednoduchost, právě kvůli tomu, že Duch nás přivádí k prameni, k „prvotnímu hlásání“. „Oheň Ducha (...) nás totiž vede k víře v Ježíše Krista, který nám svou smrtí a zmrtvýchvstáním zjevuje a sděluje nekonečné milosrdenství Otce.“ (*Tamtéž*, 164) Toto je první zvěst, která „má být v centru evangelizační činnosti a každé snahy o církevní obnovu“, aby opakovala: „Ježíš Kristus tě miluje, dal svůj život, aby tě spasil, a nyní je denně živý po tvém boku, aby tě osvěcoval, posiloval a osvobozoval.“ (*Tamtéž*)

Bratři a sestry, dejme se prostoupit Duchem a denně ho vzývejme – kéž je základem našeho bytí a konání, počátkem každé činnosti, setkání, shromáždění a hlásání. Duch oživuje a omlazuje církev, spolu s ním se nemusíme ničeho obávat, protože on, který je harmonií, udržuje pospolu tvořivost a jednoduchost, podněcuje společenství a vysílá hlásat, otevírá k přijetí různosti a opětovně nastoluje jednotu. On je naší silou, dechem našeho hlásání, zdrojem apoštolské horlivosti. Přijď, Duchu Svatý!

*Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs>
(Redakčně upraveno)*

NOVÉNA

9 DNÍ ZA „NOVÉ VÍNO“ V MANŽELSTVÍ
Augustin a Viola Svobodovi • Redakce Kateřina Lachmanová a Eva Mešková

Novéna vychází z textu manželského slibu, ale i z bohatých životních zkušeností manželů, významných českých lékařů a členů Komunity Emmanuel, kteří žijí v manželství již šest desítek let.

Paulínky • Brož., 103x150 mm, 72 stran, 99 Kč

BIBLIČKÁ LITERATURA

ŽALMY
Úvody k žalmům a modlitby z italštiny přeložila Anna Mátiková FSP • Odborná spolupráce Radek Tichý

Žalmy v překladu Václava Renče vyšly u příležitosti 30. výročí působení Dcer sv. Pavla v České republice. Každý žalm začíná krátkým úvodem a končí modlitbou.

Paulínky • Váz., 150x195 mm, 438 stran, 399 Kč

POSTŘEHY ZE ŽIVOTA

NEBOJ SE... TO SE SNADNO ŘEKNE!
Hallie Lord • Z angličtiny přeložila Veronika Lásková

Vtipné, ale i hluboké svědectví autorky o tom, jak se učila zápasit s vlastním strachem a nedůvěrou, že se Pán doopravdy stará. Její příběhy a zkušenosti z každodenního života oslovu-

jí především ženy žijící v rodinách, ačkoli autorčino poselství má univerzální platnost.

Paulínky • Brož., 125x205 mm, 192 stran, 269 Kč

SVĚDECTVÍ Z POUTI

POUŤ DO ŘÍMA OD A DO Z V JUBILEJNÍM SVATÉM ROCE 2000
Napsali poutníci • Ilustrovali Marek Dunda a Roman Hlávka • Sestavil Jan Peňáz

Poutavé líčení (místy se špetkou humoru) pěší pouti šesti moravských poutníků z Vranova nad Dyjí do Říma v jubilejním Svatém roce 2000.

A.M.I.M.S. z.s. ve spolupráci

s Maticí cyrilometodějskou s. r. o.

Třetí vydání • Brož., A5, 112 stran, 25 Kč

CÍRKEVNÍ HUMOR

MURPHYHO ZÁKONY O CÍRKVI

Tomáš Marný z Bludovic
Ilustrace Jindra Hubková

Smích uzdravuje. Potvrzuje to i tento soubor plný humorných glos zaměřených na církve z mnoha úhlů pohledu.

Pavel Nebojsa - Doron
Třetí, aktualizované vydání,
v Doronu první

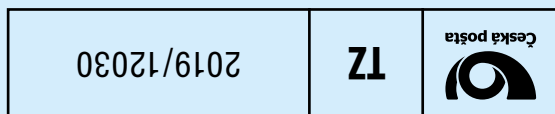
Brož., 130x180 mm, 104 stran, 219 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Malice cyrilometodějská s. r. o.